

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

6.6.2021 - 2. sunnuntai helluntaista

Katoavat ja katoamattomat aarteet

Tekstit

| | |
|----------------|-----------------------|
| Päivän psalmi | Ps 49:6 – 10, 16 – 21 |
| 1. lukukappale | Sananl. 30:7 – 9 |
| 2. lukukappale | 1. Tim. 6:6 – 12 |
| Evankeliumi | Matt. 16:24 – 27 |

Esirukouksissamme: Ruth, Fred, Esme, Martha.

Jumalanpalvelukset ovat peruutettu.

Tulevia tapahtumia

Ti 8.6.

klo 18.30 Raamattupiiri **zoom**

Ke 9.6.

klo 18.30 Neuvoston kokous **zoom**

Pe 11.6.

klo 19.00 Rippikoulu **zoom**

Isänpäivän kaksikielinen zoom jumalanpalvelus

Isänpäiväksi, 20 kesäkuuta 2021 kello 10.00, suunnittelemme kaksikielistä **zoom** jumalanpalvelusta. Jos haluat osallistua, lähetä toimistolle sähköposti. Saat sitten 19. kesäkuuta 2021 liittymisohjeet.

Psalmi. Ps. 49:6 – 10, 16 – 21

Miksi pelkäisin pahana päivänä, kun petturien kavaluus saartaa minut? He luottavat rikkauteensa, kerskailevat suurella omaisuudellaan. Mutta henkeään ihminen ei voi lunastaa, ei hän voi käydä kauppaa Jumalan kanssa. Elämän lunnaat ovat liian kalliit, ne jäävät iäksi maksamatta. Ei ihminen elä ikuisesti, ei hän välttä hautaa.

Mutta Jumala lunastaa minut, hän tempaa minut tuonelan otteesta. (*selä*) Älä kadehdi, kun joku rikastuu, kun hän kartuttaa talonsa omaisuutta. Kuollessaan hän ei ota mukaansa mitään, hänen omaisuutensa ei seuraa häntä hautaan. Vaikka hän eläessään ihastelee osaansa ja toiset kiittävät hänen menestystään, hänen täytyy mennä isiensä luo, paikkaan, jossa ei valoa nähdä. Rikkainkaan ihminen ei ole ikuinen, eläinten tavoin hän lakkaa olemasta.

1. lukukappale: Sananl. 30:7 – 9

Kahta minä sinulta pyydän – niin kauan kuin elän, älä niitä kiellä: pidä minusta kaukana vilppi ja valhe, älä anna köyhyyttä, älä rikkauttakaan. Anna ruokaa sen verran kuin tarvitsen. Jos saan kovin paljon, saatan kieltää Jumalan ja kysyä mielessäni: »Mikä on Herra?» Jos ylen määrin köyhdyin, saatan varastaa ja vannoa väärin, rikkoa Jumalani nimeä vastaan.

2. lukukappale: 1. Tim. 6:6 – 12

Suuri rikkauden lähde usko kyllä onkin, kun tyydymme siihen mitä meillä on. Emme me ole tuoneet mitään mukamme maailmaan emmekä voi viedä mitään täältä pois. Kun meillä on ruoka ja vaatteet, saamme olla tyytyväisiä. Ne, jotka tahtovat rikastua, joutuvat kiusaukseen ja lankeavat ansaan, monenlaisten järjettömien ja vahingollisten halujen valtaan, jotka syöksevät ihmiset tuhoon ja perikatoon. Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri. Rahaa havigellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja tuottaneet itselleen monenlaista kärsimystä. Mutta sinä, Jumalan ihminen, karta kaikkea tätä! Pyri nuhteettomaan elämään, hurskauteen ja uskoon, pyri rakkauteen, kestävyYTEEN ja lempeyteen. Käy uskon jalo kilpailu ja voita omaksesi ikuinen elämä, johon sinut on kutsuttu ja jonka olet tunnustanut päämääräksesi, kun monien todistajien läsnä ollessa lausuit hyvän tunnustuksen.

Evankeliumi: Matt. 16:24 – 27

Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä. Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin? Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa jokaiselle tämän tekojen mukaan.”

Saarna

Olemme jo kesäkuussa. En tiedä miten sinun kevääsi meni, mutta vaikka tapahtumia on ollut vähän, kesän tuleminen yllätti. Jaamme kirkkovuoden kolmeen osaan: Joulukausi, Pääsiäiskausi ja arkikausi. Olemme juhlineet koko tämän synkän alkuvuoden, ja nyt alkaa kirkkovuodessa arki-aika. Se osoittaa meille miten kristittyelämämme tulee näkyväksi arjessamme. Se onkin vaikeampi tehtävä. Onneksi muutama pistepyyhä valkoisine tai punaisine tekstiileineen antaa arkiseen taipaleeseen vähän väriä.

Matteuksella on evankeliumissaan tarkoitus järjestää eri lähteistä saatu informaatio omiksi kokonaisuuksiksi. Tässä olemme Jeesuksen opetusten ja tekojen äärellä Galileassa. Myös ennakkovaroitukset Jeesuksen kuolemasta annetaan ja myöhemmin kiivetään Kirkastusvuorelle. Jeesus on komentanut Pietarissa saatanan tieltään, jota hän vertaa inhimilliseen ajatteluun (Matt.16:23).

Mitä tarkoittaa Jeesuksen seuraaminen? Meitä kehoitetaan seuraamaan Jeesusta, mutta näkymä siitä ei ole kovin houkutteleva. Tuomas Kempiläinen teoksessaan *Kristuksen seuraamisesta* kirjoitti: ”Ei ole ihmisluonnon mukaista kantaa ristiä. Jos katsot itseäsi, huomaat, ettet omin voimin kykene mihinkään sellaiseen. Jeesuksella on monia jotka rakastavat hänen taivaallista valtakuntaansa, mutta harvoja, jotka kantavat hänen ristiään. Hänellä on monia jotka tahtovat lohdutusta, mutta harvoja, jotka haluavat ahdistusta.” Tämä aikalailla tiivistää Kristuksen seuraajien motivaation. Toki on mukavaa olla mukana juhlassa ja Jeesuksen hoidossa, mutta kun vaikea aika koittaa, nimenomaan uskon asioissa, me helposti luovumme. Jokaisella on omat ristinsä, jotka vaikeuttavat elämää Jeesuksen seuraajana. Kempiläinen jatkaa: ”Toisinaan olet Jumalan hylkäämä, toisinaan lähimmäisen vaivaama ja usein – mikä on vielä enemmän – olet itse itsellesi taakaksi. Risti on siis aina valmiina ja odottaa sinua kaikkialla.”

Joskus tuntuu, että Jeesusta seuratakseen on luovuttava paljosta. Jos tarjolla on vaikeuksia ja ahdistusta, niin ei se houkuttele ristintielle. Jopa siinä määrin, että nykyinen Raamatun käänös ei ole aivan niin rohkeasti uskaltanut kääntää jakeessa 25 kreikankielistä sanaa *apollymi* oikealla tavalla ”tuhoamiseksi”. Ei siis puhuta elämän kadottamisesta vaan tuhoamisesta. Ristinottajan tulisi aktiivisesti tuhota elämänsä, suorastaan hakeutua Jeesuksen seuraajana kuolemaan. Ei kuulosta hyvältä mainoslauseelta. Alkukristittyjen parissa marttyyrius oli totta ja ymmärrettävää. Tällainen itsetuhoinen marttyyrius tunnettiin varhaiskristillisyydessä. Evankeliumi ei kuitenkaan meitä siihen pakota tai kehota, päinvastoin: ”Kun teitä yhdessä kaupungissa vainotaan, paetkaa toiseen” (Matt:10:23). Meidän Jumalamme on elämän Jumala, ei kuoleman. Kyseessä on liioitteleva ilmaisu, mutta hengellisellä tavalla me sen kyllä ymmärrämme todeksi. Meidät tarvitsee herättää unestamme.

Missä on sitten armo tässä tekstissä? Paavalille ominaiseen sanastoon kuuluva armo (*kharis*) ei ilmene Matteuksella lainkaan. Armon ilmiö on toki tunnistettavissa mm. vertauksessa armottomasta palvelijasta (Matt. 18:21–35). Tässäkin kyseissä vertauksessa korostetaan oikea toimintaa lähimmäistä kohtaa. Pitää muistaa, että Matteus halusi puhutella juutalaista yleisöä, koulutettua ja lukenutta älymystöä. Hän haki oikeutusta Jeesukselle Messiaana juuri juutalaisen kirjallisuuden pohjalta. Me ajattelemme, että armo ja tekojen mukaan tapahtuva tuomio ovat toisilleen vastakohtia. Uuden ja etenkin Vanhan testamentin tekstien valossa, tämä ei aina ole perusteltua. Suhde Jumalaan ei voi olla irrallaan suhteesta lähimmäiseen. Luterilaisena tämän pitäisi olla meille luonnostaan totta. Emme piiloudu maailmalta ja ihmisiltä erityisiin paikkoihin palvomaan Jumalaa. Meidät lähetetään maailmaan ihmisten keskelle palvelemaan Jumalaa. Siellä jokaisella on omat ristinsä, mutta Jeesuksen lähellä ne ristit ja kuormat on kevyempi kantaa. Virrestä 442: *Herran ristin kantajiksi, meidät kaikki kastettiin, lähimmäisten auttajiksi, arkipäivän askeliin.*

Pastori Johanna Porkola

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury